

Ἐκατέρωθεν τῆς πρώρας συνειδέξουν νὰ ζωγραφῶσιν ὀφθαλμόν, ἀποκρινόμενοι ὅταν ἐρωτηθῶσι περὶ τῆς αἰτίας τούτου, 'Πῶς ἐμπορεῖ νὰ βλέπῃ τὸ καράβιον χωρὶς ὀμμάτια;' Τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὴν Μάλταν καὶ ἀλλαχοῦ, ἂν καὶ οὐχὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους. Μεγάλαι ἴσχυαι φέρουν γενικῶς δύο μακρὰ κωπία ἐξέχοντα εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὅμοια εἰς τὸ φαινόμενον μὲ τὰς κεραίαις τῶν ἐντόμων· χρησιμεύουν δὲ εἰς τὸ νὰ εὐκολύνωσι τὴν τοῦ πλοίου περιστροφὴν. Τὸ κῦτος τοῦ πλοίου (ἀμπάρι) διαίρουσιν εἰς κατατομάς διὰ χονδρῶν σανίδων, φράσσοντες τὰς χαραμάδας μὲ ἀλοιφὴν ἐξ ἀσβέστου καὶ ἐλαίου, ἥτις γίνεται σκληροτάτη ὁπότεν ξηρανθῇ· ὁ τρόπος δὲ οὗτος ὠφελεῖ ὅπως οὖν εἰς τὰ τὸσον θραυστὰ πλοῖα, οὐχὶ μόνον συντείνων εἰς τὴν διατήρησιν τῶν πραγματειῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τοῦ ὅλου ἀσφάλειαν, καθότι πᾶσα κατατομὴ γίνεται τοιοιτοτρόπως χωριστὸν πλοῖον, δυνάμενον καὶ ἀπὸ ὕδωρ νὰ γεμίσῃ ἄνευ βλάβης τοῦ λοιποῦ φορτίου. Τὸ πηδάλιον ἐξέχει ἀπὸ τὴν πρῶμην, καὶ εἶναι γενικῶς καταρτυπημένον· στρέφεται δὲ διὰ σχοινίων περνώντων ἀφ' ἑκαστον πλευρὸν τῆς πρῶμης. Ἡ ναυτικὴ πυξὶς κλείεται εἰς μικρὰν λεκάνην μὲ ὀλίγην ἄμμον εἰς τὸν πυθμένα, ἐφ' ἧς ἐμπήγνεται εὐώδη κηράκια, ὁπότεν μέλλῃ νὰ γένῃ προσφορὰ εἰς τὸν 'Θεὸν τῆς θαλάσσης.' Εἰς τὸν Θεὸν τοῦτον ἀνεγείρεται προσέτι πολυστόλιστος βωμὸς κατὰ τὴν ἄκραν τοῦ κοιτῶνος, ὅστις εἶναι μικρότατος, καὶ πέραν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται αἱ στεναὶ κοῖται τῶν ναυτῶν, φάσαν καὶ σκληρὸν προσκεφάλαιον ἔχουσα ἑκάστη. Γενικῶς ἐπιβαίνουν πολυάριθμοι εἰς ἑκαστον πλοῖον, ἅπαντες δὲ σπουδάζουν καὶ φροντίζουν ἐπίσης διὰ τὴν ναυτιλίαν, μὴ λαμβάνοντες ὠρισμένον τινα μισθόν, ἀλλὰ μερίδιον ἀπὸ τὰ ἐκ τοῦ ταξειδίου κέρδη.

Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ.—ΑΡΑΒΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ.

ΑΡΧΑΙΟΝ τινα ἐρημίτην, ὅστις πολλὰ ἔτη εἶχε διατρίψει ἐν μοναζίᾳ, σκληραγωγούμενος καὶ τὰ τῆς εὐσεβείας πράττων, ἐπέειπε ποτὲ δεινῶς τὸ πνεῦμα τῆς βλασφημίας, ὡς ἄδικα παριστάνον εἰς αὐτὸν τὰ τοῦ Θεοῦ ἀκατανόητα κρίματα. Τόσον δ' ἐβασανίζετο ὑπὸ τοιούτων ἀμφιβολιῶν, τόσον ἐφθείρετο ἀπὸ τὴν μέριμναν, καὶ τόσον ἐστενοχωρεῖτο ὑπὸ τῶν πειρασμῶν, ὥστε οὐδὲ νύκτα οὐδὲ ἡμέραν ποσῶς ἀνεπαύετο, καθότι ἀδιαλείπτως ἐπολέμει κατὰ τῶν μωρῶν συλλογισμῶν, ὅτινες ἀκουσίως εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ ἤρχοντο. Ἀλλ' ὁ Θεὸς οὐδέποτε λησμονεῖ τὰς θλίψεις τῶν ὑπηρετῶν αὐτοῦ· καὶ μολοντί οὐδεὶς ἐξαιρεῖται εἰς τὴν ζωὴν ταύτην ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τοῦ ἔχθρου, ὁ Κύριος ὅμως δὲν συγχωρεῖ αὐτὸν νὰ μᾶς βλάβῃ· καὶ ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν πονηρῶν σκοπῶν του.

Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐνῶ ἑκάθητο εἰς τὸ κελλίον ὁ ἐρημίτης ὑπὲρ τὸ σύνηδες μελαγχολικῶς, καθὼ καὶ ἰσχυρότερα προσβληθεὶς τότε ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ, τὸν ἐφάνη ἄγγελος, ὁμοιάζων νεανίσκον ἐρασμίας προσόψεως, ὅστις εἶπε πρὸς αὐτὸν, 'Ἀκολουθεῖ με, ἂν θέ-

λῃς νὰ στοχασθῇς καὶ νὰ καταλάβῃς τὰ κεκρυμμένα τοῦ Θεοῦ κρίματα, τὰ ὁποῖα τόσον ἐπιθυμεῖς νὰ γνωρίσῃς.' Τὴν πρότασιν ταύτην ἐδέχθη περιχαρὴς ὁ σκεπτικὸς ἐρημίτης, πόσον ἔχων ἰσχυρὸν ν' ἀποδιώξῃ τὰς ἀμφιβολίας, καὶ νὰ καθυσυχάσῃ τὸ πνεῦμά του. Ὡδοιπόρησαν δὲ μακρὰν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐφθασαν εἰς τὸν οἶκον ἀγαθοῦ μὲν καὶ μεταδοτικοῦ, ἀλλὰ πένητος ἀνθρώπου, ὅστις εὐμενῶς ὑπεδέχθη αὐτοὺς, καὶ παρέθηκε τὰς εὐρισκομένας τροφάς· ἔβαλε δὲ εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ δείπνου καὶ ἀργυρὸν ποτήριον περικαλλῶς εἰργασμένον, τὸ ὁποῖον ὑπερετίμα, καὶ ἡ θεωρία τοῦ ὁποῦ τὸν ὑπερεύφραινεν. Ὁ ἄγγελος ὅμως κατάρθωσε νὰ κλέψῃ αὐτὸ τὴν νύκτα ἀπαράτητος, καὶ νὰ τὸ ἐπάρῃ μαζῇ του. Τὴν δ' ἐπαύριον, ἀφοῦ ἀπεχαιρέτησαν τὸν ξενοδόχον, ἔδειξεν ὁ ἄγγελος τὸ κλεφτὸν ποτήριον εἰς τὸν ἐρημίτην, ὅστις τὰ μέγιστα ἐσκανδαλίσθη καὶ ἐξεπλάγη· 'Πόσον χαμερπές,' εἶπε, 'νὰ κλέψῃς ἀπὸ τὸν πτωχὸν ἀνθρώπον, ὅστις μὲ τόσῃν ἐλευθεριότητι μᾶς ὑπεδέχθη, τὸ πολυτιμότερον αὐτοῦ κτῆμα!'

Ὀλίγην ὅμως ἀκρόασιν ἔδωκεν ὁ ἄγγελος εἰς τὰς ἐπιπλήξεις καὶ τὰ παράπονα τοῦ συντρόφου του· τὸν δρόμον δ' ἐξακολουθοῦντες, ἐφθασαν τὴν νύκτα εἰς τὸν οἶκον ἀνδρὸς βαθυπλούτου μὲν, τόσον δὲ στρυφνοῦ καὶ δυσκόλου τὴν διάθεσιν, καὶ τόσον ἀπειροκάλου τὰ ἥθη, ὥστε ὑπεδέχθη αὐτοὺς μὲ βαρυτάτην καρδίαν καὶ μὲ ἀξιόμειπτον φειδωλήν. Μ' ὅλον τοῦτο, ὅποτε τὸ πρῶτ' ἀνεχώρησαν, ἐφιλοδώρησεν εἰς αὐτὸν ὁ ἄγγελος τὸ ἀπὸ τοῦ προτέρου ξενοδόχου κλεφτὸν ποτήριον! Ἡ πρᾶξις αὕτη ἀνεκαίνισε τὴν λύπην τοῦ ἀσκητοῦ, ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποπέρῃ βλέπων τὸν θησαυρὸν τοῦ φιλόφρονος καὶ φιλοκάγαθου πένητος εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀγροίκου καὶ μισανθρώπου πλουσίου.

Πονηρὰ ἐνταυτῷ καὶ παράξενα ἐφαίνοντο τὰ ἔργα τοῦ ἀγγέλου, ὅστις καὶ, τὸ χειρότερον, μὲ ἀδιαφορίαν ἤκουε τοὺς ὀνειδισμοὺς καὶ τὰς θρηνηλογίας τοῦ ἐρημίτου· προέβαινον δὲ, ἕως οὗ ἐφθασαν εἰς κατοικίαν, τῆς ὁποίας ὁ ἰδιοκτήτης ἦτον εὐμενὴς καὶ εὐπροσῆγορος, καὶ ὅστις ἐγκαρδίως τοὺς ὑπεδέχθη. Ὡς ἐξημέρωσεν, ἀπεχαιρέτησαν αὐτόν· ἐνῶ δ' ἐπέρνων ἀπὸ γέφυράν τινα, ἐφ' ἧς ἔστεκεν ὁ ἀγαπητὸς θεράπων τοῦ ξενοδόχου τῶν, ἐκρήμνισεν αὐτὸν ὁ ἄγγελος εἰς τὸν ποταμόν, ὅπου πάραυτα ἐπνίγη.

Ἐκθαμβος εἰς τοιαύτην σκληρότητα ὁ ἐρημίτης, ἐπανέλαβε πικροτέρους τοὺς ὀνειδισμοὺς· ἀλλ' οὔτε ἡ ἐκπληξις οὔτε ἡ ἀγανάκτησις αὐτοῦ ποσῶς ἐκίνει τὸν ἄγγελον, ὁ ὁποῖος προεχώρει, ἕως οὗ τὴν τετάρτην νύκτα ἐφθασαν εἰς ἐντίμου τινὸς καὶ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου, ὅστις ὑπεδέχθη αὐτοὺς μὲ τὰς πλείον φιλικὰς περιποιήσεις. Οὗτος εἶχε μικρὸν τι παιδίον, τοῦ ὁποίου τὰς κραυγὰς ἤκουσεν ὁ ἄγγελος· σηκωθείς δὲ τὴν νύκτα, ἐπνίξε τὸ βρέφος εἰς τὴν κοιτίδα του.

Ὁλος ἀπὸ φρίκην κυριευμένος ὁ ἐρημίτης διὰ τοιαύτας παραδόξους καὶ ἀπανθρώπους πράξεις, ἀπεφάσισε

νά μὴ συνοδοιπορῇ πλέον μετὰ τοῦ ἀγγέλου. Ἐξελθὼν δὲ ἀπὸ τὸν οἶκον τοῦ φιλοκαγάδου ἀνδρὸς, ὅστις ἐλεηνολόγει τὸν θάνατον τοῦ φιλάτου υἱοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε θέσειν τὰς γλυκυτάτας αὐτοῦ ἐλπίδας, ἡσπάζθη τὸν σταυρὸν, καὶ ἐξώρκεισε τὸν ἄγγελον, τὸν ὁποῖον τώρα πλέον ὡς δαίμονα ἐστοχάζετο, ὥστε νὰ ἀναχωρήσῃ, καὶ νὰ μὴ τὸν συνοδεύσῃ ποτὲ πλέον. Ἀλλ' ὁ ἄγγελος τὸν ἀπεκρίθη, 'Δὲν εἶμαι πονηρὸν πνεῦμα, ὡς φαντάζεσαι· ἀλλ' ἄγγελος Κυρίου, σταλθεὶς νὰ σὲ δείξω τὰ κρυπτά τῆς αἰωνίου Προνοίας κρίματα, τὰ ὁποῖα τόσον ἐπιθυμεῖς νὰ γνωρίσῃς. Ἐξέυρε λοιπὸν ὅτι ἀφῆρσα μὲν τὸ ἀργυροῦν ποτήριον ἀπὸ τὸν ἰδιοκτητὴν αὐτοῦ, ἐπειδὴ μὲ τόσῃν ἀγαλλίᾳσιν τὸ ἐδεῶρει, ὥστε ἡμέλησε τὰς δεήσεις, τὰς ὁποίας πρὶν ἀποκτήσῃ αὐτὸ συνείδιζε νὰ προσφέρῃ. Ἐδῶκα δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο ποτήριον εἰς τὸν πλούσιον καὶ ἀνελεήμονα, ὥστε εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν νὰ λάβῃ τὴν ἀνταμοιβὴν παντὸς ἀγαθοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἴσως ἐπραξε, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀμετασάλευτος δίκαιος, καὶ οὔτε κακὸν ἔργον ἀφίνει ἀτιμώρητον, οὔτε καλὸν ἀβράβευτον. Κατεκρήμνισα εἰς τὸν ποταμὸν τὸν θεράποντα τοῦ τρίτου ἡμῶν ξενοδόχου, ὅστις τόσον εὐμενὲς μᾶς ὑπέδεχθη, ἐπειδὴ εἶχε κάμειν ἀπόφασιν νὰ φονεῖσῃ τὸν κύριον αὐτοῦ τὴν προσεχῇ νύκτα· ὥστε διὰ τῆς καταποντίσεως τοῦ ἀπίστου ἐκείνου δούλου ἀπηλλάχθη ἀπὸ βίαιον θάνατον ὁ τόσον φιλανθρώπως ἡμᾶς περιποιηθεὶς. Ἐπνίξα δὲ εἰς τὴν κοιτίδα τὸν νήπιον υἱὸν τοῦ τελευταίου ἀγαθοῦ ξενοδόχου μας, ἐπειδὴ, γενναιοτάτος ὢν ποτὲ πρὸς τοὺς πένητας, ἤρχιζε μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ τέκνου τούτου νὰ ἐλαττόνῃ κατ' ἡμέραν τὰς πρότερον συνήθει· ἐλεημοσύνας του, ὥστε νὰ συσσωρεύσῃ πλοῦτὴ διὰ τὸν υἱὸν του. Ἀφῆρσα λοιπὸν τὴν ζωὴν τοῦ βρέφους εἰς τὴν ἀθῶαν ἡλικίαν του, ὥστε νὰ μὴν ἀποτρέπεται πλέον ὁ πατὴρ ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐλεημονητικῶν πράξεων, τὰς ὁποίας ἤρχιζεν ἤδη νὰ ἀμελῇ. Ταῦτα εἶναι τὰ σοφώτατα καὶ δικαιοτάτα κρίματα τοῦ Θεοῦ, τὰ ὁποῖα φαίνονται εἰς τοὺς μὴ ἐννοοῦντας αὐτὰ παράξενα καὶ ἄδικα.' Μετὰ τὴν ὁμιλίαν ταύτην ὁ ἄγγελος εὐθὺς ἐγένεν ἀφαντος, τὸν ἐρημίτην ἀφῆσας ἐλεύθερον μὲν ἀπὸ τοὺς ὀχληροὺς διαλογισμοὺς, παρηγορημένον δὲ εἰς ὅλας τὰς ἐλπίδας του.

Ο ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΚΑΙ Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ.

ΤΑ ἐπόμενα περὶ τοῦ Ἀγγλαμερικανοῦ Οὐασιγκτῶνος θέλουσιν δείξειν πόσον μεγάλην ἐπιρρῶν ἔχουν αἱ μητέρες εἰς τὰ παιδία των, καὶ ἀκολούθως πόσον κρέμεται ἀπ' αὐτὰς ἡ μέλλουσα εὐτυχία ἢ δυστυχία των. Τοῦ ἀληθοῦς μεγάλου τούτου ἀνδρὸς ἡ μήτηρ ἦτον ἀξιοσέβαστος καὶ εὐλαβὴς γυνή· ἐπειδὴ δὲ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ τῆς ἐνῶ τὰ παιδία των ἦσαν μικρά, ἔλαβε μόνῃ τὴν φροντίδα τῆς ἀνατροφῆς των.

Λέγεται ὅτι ἐρωτηθεῖσα ποτὲ κατὰ ποῖον τρόπον ἀνέδρεψε τὸν υἱὸν τῆς, ὥστε νὰ καταστήσῃ αὐτὸν ἀνδρα τόσον περικλητῇ, ἀπεκρίθη, 'Μόνον ἀπαιτοῦσα

ΥΠΑΚΟΗΝ, ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ, καὶ ΑΛΗΘΕΙΑΝ.' Οἱ ἀπλοῖ δὲ οὗτοι κανόνες, πιστῶς ἐξακολουθούμενοι, ἐπέφεραν θαυμάσια ἀποτελέσματα. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν ἐσυνείδισε νὰ λέγῃ μὲ ἀκρίβειαν ὅλα ὅσα ἐδιηγείτο, καὶ νὰ ὁμιλῇ περὶ τῶν σφαλμάτων καὶ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ καθαρά, χωρὶς κάμμιαν τέχνην διὰ νὰ ἀπατήσῃ ἢ νὰ κρύψῃ. Ἀπὸ τοῦτο δ' ἐπήγαγεν ἡ μεγάλη τῆς ψυχῆς του εἰλικρίνεια, καὶ τὸ πρὸς τὴν ἀπάτην ἄσπονδον μίσός του, διὰ τὰ ὁποῖα πάντοτε ἦτον ἐπίσημος.

Ἐκ νεανικῆς ἀπροσεξίας ἔκαμε ποτὲ μεγάλην τινὰ ζημίαν, καὶ τοιαύτην, ὁποῖα ἀμέσως ἐμπόδιζε τὰ σχέδια τῆς μητρὸς του. Εὐθὺς υπῆγε, καὶ τὴν ὁμολόγησεν ἐλευθέρως τὸ σφάλμα· ἐκείνη δὲ, ἐνῶ τῆς ἀγάπης τὸ δάκρυον ἔγγρανε τὸ ὁμμάτιόν της, ἀπεκρίθη, 'Ἐχω πολὺ καλῆτερα ὅτι ἐγένεν ἡ ζημία παρὰ νὰ ἔλεγεν ὁ υἱός μου ψεῦμα.'

Ἦτο προσεκτικὴ νὰ μὴ τὸν ἐκνευρίξῃ μὲ τρυφήν, μήτε ἀσθενῶς νὰ χαρίζεται εἰς τὰς ἐπιθυμίας του. Τὸν ἐσυνείδισε νὰ σπκόνεται ἀπὸ τὴν κλίνην ἐνωρὶς, καὶ ποτὲ δὲν τὸν ἄφινεν ἀργόν. Ἐνίοτε ὁ Οὐασιγκτῶν κατεγίνετο εἰς κόπους, τοὺς ὁποίους ἤθελαν νομίσειν αὐστηροὺς τῶν σημερινῶν μας πλουσίων τὰ παιδία, — καὶ τοιουτοτρόπως ἀπέκτησε δύναμιν σώματος, καὶ ἐγυμνάσθη νὰ καταφρονῇ τὴν σκληραγωγίαν. Ἡ συστηματικὴ δὲ εἰς ὠφέλιμόν τι χρήσις τοῦ καιροῦ, τὴν ὁποῖαν παιδιόθεν ἐδιδάχθη, τοῦ ἐχρησίμευσεν ὄχι ὀλίγον, ὅταν ἐπεφορτίσθη ὅλου τοῦ Ἀγγλαμερικανοῦ ἔθνους τὴν φροντίδα.

Παρατηρεῖτο ἀπὸ τοὺς πάντοτε περὶ αὐτὸν, ὅτι ποτὲ δὲν ἦτο βιαστικός, ἀλλ' εὗρισκεν ὥραν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν μικροτέρων πραγμάτων εἰς τὸ μέσον τῶν μεγαλυτέρων καὶ τῶν διαφερομένων μάλιστα χρεῶν του. Τόσον ὠφέλησεν αὐτὸν ἡ ἀκρόασις τῶν μητρικῶν συμβουλῶν! Ἡ εἰς τὰ προστάγματα αὐτῆς ὑπακοή του, ἐνόσω εὗρίσκετο εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, ἦτον ἱλαρὰ καὶ ἀκριβής· ὅτε δ' ἐπλησίασε τὴν ἀνδρικὴν, τῶν μικροτέρων τῆς ἐπιθυμιῶν ἡ φανέρωσις τοῦ ἦτο νόμος.

Τῆς μητρὸς ταύτης ἡ τόσον μεγάλη ἐπιρρῶν ἔχρεωστεῖτο κατὰ μέρος εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν, μὲ τὴν ὁποῖαν ἡ ἀληθὴς εὐσέβεια τὴν ἐστόλιζε· διότι αὕτη ὕψονε τὰ αἰσθήματά της, καὶ τῆς ἐπροξένει γαλήνην εἰς τὸ πνεῦμα. Κατ' ἐποχὰς τινὰς τοῦ πολέμου, ὅτε οἱ φόβοι τοῦ λαοῦ ἦσαν ὑπερβολικοὶ, πολλὰ φῆμαι ψευδεῖς διεδίδοντο, αἱ ὁποῖαι ἐθλίβαν τὰς καρδίας τῶν ὅσοι εἶχαν φίλους εἰς ἐπικινδύνους θέσεις. Τὴν ἔλεγαν κάποτε, 'Κυρία, ἐφθασεν εἰδησις ὅτι ἐνίκηθη τὸ στράτευμά μας, καὶ ὅτι ὁ υἱός σας ἤχμαλωτίσθη.' 'Ὁ υἱός μου,' ἀπεκρίνετο, 'εἶναι μαθημένος εἰς δεινὰς περιστάσεις, καὶ εὗρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ.' Ἄλλοτε πάλιν τὴν ἀνήγγελλον ὅτι, 'Διὰ μέσου τοῦ Οὐασιγκτῶνος μεγάλη νίκη ἐκερδήθη.' Ἐκείνη δ' ἀπεκρίνετο, 'Δότε δόξαν εἰς τὸν Θεὸν τῶν μαχῶν.' Ἦτο δὲ φανερόν, ὅτι ἡ γαλήνη αὕτη τοῦ πνεύματος δὲν προήρχετο οὔτε ἀπὸ μητρικῆς στοργῆς ἑλλειψιν, οὔτε ἀπὸ ἀδιαφο-